

[Industriministeren]

Regeringen finder, det er en fordel, at samtlige banker og sparekasser er blevet enige om ét kortsystem, så vort samfund undgår det virvar, jeg kunne forestille mig, hvis f.eks. hver hovedstadsbank eller hver af de store sparekasser havde deres eget system vedrørende hævekort. Om Dankortet nogen sinde udvikles til at blive et betalingsmiddel af betydning, kan man desværre godt tvivle på. Jeg kan ikke vide, om f.eks. postvæsenet vil acceptere Dankortet som betalingsmiddel. Masser af betalingstransaktioner foregår netop via postkontoret. Maskineriet kan installeres på postkontorerne, men i tyndt beboede områder modtager postbudet betaling, og vore postbude kan, så vidt jeg kan skønne, ikke udstyres til at modtage betaling via elektronisk pengeoverførsel.

Når jeg læser henvendelserne fra Forbrugerrådet og fra den samlede butikshandel til folketingets erhvervsudvalg – jeg går ud fra, at medlemmerne har læst indholdet af disse skrivelser – så konstaterer jeg, at der er en kraftig modstand. Der stilles krav, og der tages forbehold, som pengeinstitutterne måske ikke vil eller kan opfylde. Jeg har forstået på pengeinstitutternes skrivelse, at forhandlingerne med Forbrugerrådet og detailhandelens organisationer fortsætter. Jeg må læse alle 3 skrivelser til erhvervsudvalget som en indirekte opfordring til folketinget om ikke at blande sig på nuværende tidspunkt med en lovgivning, der forbyder, der tillader, eller der regulerer indførelsen af Dankortet som betalingsmiddel.

Med hensyn til frygten for butiksdøden og nedlæggelse af nærbutikker kan jeg henlede opmærksomheden på, at banker og sparekasser og deres PKK-Aktieselskab i deres brev til erhvervsudvalget tilbyder 3 forskellige tekniske løsninger plus én manuel løsningsvariant. Med den sidste imødekommes de butikker og organisationer, der ikke mener at kunne deltage i Dankortsystemet af økonomiske årsager, fordi der er knyttet nogle udgifter hertil. Det kan klares uden videre, så man kan bevare den butiksstruktur, man har, og jeg betragter dette som et knæfald fra pengeinstitutternes side for butikshandelen.

Såfremt registerlovens generelle bestemmelser findes utilstrækkelige i relation til registreringer, der foretages i forbindelse med betalingskort, er der efter lovens § 3, stk. 5, hjemmel til for justitsministeren at fastsætte

nærmere regler for oprettelsen og brugen af disse registre. Ud fra integritetsbeskyttelses-synspunkter er det navnlig systemer, hvori der foretages registreringer, der kan give et mere omfattende billede af den enkeltes køb af varer og tjenesteydelser, der har givet anledning til betænkeligheder, og det er vel også disse betænkeligheder, som er kommet til udtryk i visse ordføreres indlæg.

På grundlag af de foreløbige oplysninger om det planlagte Dankort synes der ikke i dette system at indgå planer om registreringer af den pågældende karakter. Civilretligt er samfundet dækket ind, således som det også fremgår af regeringens redegørelse. Den 1. april træder en ny lovgivning om køb på kredit i kraft. Den afløser den eksisterende afbetalingslov fra 1954. Der er tale om en vidtgående forbrugerbeskyttelse, og det er første gang, der lovgives om kontosalg. Det er denne lovgivning om køb på kredit, der er én af årsagerne til, at vi afviser speciallovgivning om Dankortet.

Der er derimod ingen registrering af og intet indseende med de mange forskellige konto-, kredit- og købeformer, der tilbydes forbrugerne, medens der som allerede sagt er kontrol med næsten alt, hvad der tilbydes og markedsføres gennem pengeinstitutterne. Jeg har undret mig over, at folk går til stormagasiner o.lign. og opretter en konto og således er mere eller mindre bundet til at lægge deres forbrug netop dér. Jeg har undret mig over, at folk henvender sig til finansforetagender for at få deres køb af varige forbrugsgoder finansieret her. Hvorfor går de ikke til et pengeinstitut og opretter et forbrugslån og placerer indkøb, hvor det er mest fordelagtigt? Jeg kender ikke svaret på disse spørgsmål, og jeg tror heller ikke, at der kan svares entydigt. Folk gør det, som passer folk bedst.

Regeringen er parat til at samarbejde om at få overblik over alle de eksisterende former for konto-, købe- og kreditkort og de betalingsystemer, som knytter sig hertil. Og regeringen er parat til at samarbejde om mulighederne for at få et naturligt indseende og en naturlig kontrol med disse forskellige virksomheders forretningsbetingelser. Det er et sådant større felt, der har interesseret et flertal af ordførerne. Debatten er, fra at vi har talt om Dankort, gledet over til hele feltet vedrørende kredit-, konto- og købekort, og regeringen og regeringspartierne er som